

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSA Jan Kremer

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko D. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2010 r.,

zażalenia powoda na wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. umarza postępowanie w części dotyczącej żądania zasądzenia 597 zł zwrotu opłaty od apelacji,**
- 2. odrzuca zażalenie w części dotyczącej kosztów postępowania przed sądem I-ej instancji,**
- 3. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy w L. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 4 lutego 2010 r., w ten sposób, że zasądził od pozwanego Dariusza Kosiorowskiego na rzecz powoda M. G. kwotę 11.940 zł z odsetkami (pkt I.1), kwotę 9.085 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt I.2), jak również nakazał

pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa kwotę 362,81 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych ze środków budżetowych Sądu (pkt I.3). Ponadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (pkt II).

Powód wniósł zażalenie na zawarte w wyroku Sądu Okręgowego postanowienie co do kosztów zarówno postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i kosztów postępowania apelacyjnego. Powód zaskarżył rozstrzygnięcie w zakresie kwot:

1. 597 zł – kosztów postępowania apelacyjnego – w części opłaty sądowej od apelacji,
2. 2.400 zł - kosztów postępowania przed sądem I instancji – w części kosztów zastępstwa procesowego,
3. 1.200 zł - kosztów postępowania przed sądem II instancji – w części kosztów zastępstwa procesowego,
4. 1.275 zł - kosztów postępowania przed sądem I instancji – w części kosztów powoda w zakresie utraty zarobków w wyniku stawiennictwa powoda na rozprawach, posiedzeniach wyjazdowych, czynnościach biegłego.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., ustanowionym w następstwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 marca 2007 r., SK 3/05 (OTK-A 2007, nr 3, poz. 32), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Zażalenie powoda w zakresie, w którym zaskarża rozstrzygnięcie co do kosztów procesu w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, nie dotyczy kosztów objętych hipotezą przytoczonego przepisu. W przepisie tym chodzi o koszty postępowania apelacyjnego oraz koszty postępowania kasacyjnego w przypadkach, w których Sąd Najwyższy, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji, pozostawił mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego. O kosztach tych sąd drugiej instancji orzeka, jak to ujął Trybunał Konstytucyjny w powołanym wyroku, „po raz pierwszy”. Przepis ten nie dotyczy natomiast kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji będących przedmiotem rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji. Koszty te były bowiem już przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Nie da

się więc zasadnie powiedzieć, że sąd drugiej instancji orzekał o nich – jak to ujął Trybunał Konstytucyjny – „po raz pierwszy”. Bez znaczenia z punktu widzenia powyższej oceny jest to, że rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji co do kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji różni się od zapadłego w tym względzie rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Możliwość odmiennych rozstrzygnięć w toku instancji jest oczywistym założeniem kontroli instancyjnej orzeczeń (por. postanowienie SN z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 7/10, niepubl.).

W konsekwencji – zażalenie pozwanych w zakresie, w którym zaskarża rozstrzygnięcie co do kosztów procesu w postępowaniu przed I instancji, tj. wskazanych w pkt 2 i 4, należało jako niedopuszczalne odrzucić.

Odnosnie do kwoty 597 zł, tj. kosztów postępowania apelacyjnego w części opłaty sądowej od apelacji, należy zwrócić uwagę, że Sąd Okręgowy w L. postanowieniem z dnia 5 lipca 2010 r. zmienił orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego w tym zakresie zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 597 zł, tytułem zwrotu uiszczonej opłaty sądowej od apelacji. W tym zakresie postępowanie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (art. 355 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3, w zw. z art. 398²¹ i w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.).

W pozostałej części zażalenie powoda, tj. co do kwoty 1.200 zł tytułem kosztów postępowania przed sądem II instancji, choć w świetle art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. dopuszczalne, okazało się bezzasadne. Zasądzenie przez Sąd Okręgowy na rzecz powoda kwoty 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym było trafne. Obszerność apelacji, świadcząca zdaniem skarżącego o znacznym nakładzie pracy, nie uzasadnia przyznania podwójnej stawki minimalnej (1200 zł x 2 = 2.400 zł). Sąd ma w tej kwestii szerokie pole ocenne, którego nie przekroczył. Nie zmienia tego okoliczność wskazana przez powoda, że w ustnym podaniu motywów rozstrzygnięcia sądu odwoławczego „znalazło się stwierdzenie o rażącym naruszeniu art. 233 k.p.c. przez sąd I instancji”.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji (art. 373 w związku z art. 398²¹ oraz art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).